

Niekończąca się podróż

„Pociągi” to niezwykle dokument, stworzony wyłącznie z materiałów archiwalnych. Za pomocą obrazów i dźwięków film pokazuje widzom historię XX wieku, ukazując pociąg jako świadka ludzkich nadziei, podróży i dramatów. Film otrzymał Główną Nagrodę na jednym z najważniejszych światowych festiwali kina dokumentalnego IDFA w Amsterdamie, zdobył Polskie Nagrody Filmowe Orły - w kategoriach Najlepszy Film Dokumentalny oraz Najlepszy Montaż oraz Nagrodę „Cierpliwe oko” im. Kazimierza Karasza na Festiwalu Mediów „Człowiek w Zagrożeniu”. Jurorzy docenili „mistrzowskie pokazanie historii jako niekończącej się podróży, w której małe opowieści układają się w obraz wielkich wydarzeń”. „Pociągi” otrzymały również dwie nominacje do prestiżowych nagród Critics Choice Documentary Awards.

Krytyk Łukasz Maciejewski napisał w recenzji filmu „Pociągi” dla Interii:

To nie jest film o pociągach. To metafora życia. Rzadko w kinie udaje się dokonać czegoś takiego. Odnaleźć symbol, który będzie metaforą całości, nie fragmentem. Maciejowi Drygasowi w „Pociągach” to się udało. To z jednej strony opowieść o czasie, o przemijaniu, nieubłagalności przemijania, a z drugiej historia o tym, że kasandryczne przepowiednie dotyczące przyszłości ludzkości dominowały w zasadzie zawsze. (...)

Dokumenty są często przegadane, za dużo słów, tak jakby twórcy nie wierzyli w wartość języka filmowego, w obraz. Drygas jest inny, a w „Pociągach” jego metoda osiągnęła apogeum. Słowa są zbędne, tłumaczenie jest banałem. To, co jest, co trwa, płynie, pędzi, po szynach, miarowo. Za oknem wieś, miasta, lasy. I jeszcze los. I jeszcze historia. Przewala się to, zazębia, oszukuje i wodzi na manowce. Nie trzeba słów, wystarczy słuch, wystarczy wzrok. Widać wszystko.